

ovšem teprve vyšetřiti, a to podle směrnic naznačených ve zrušovacím usnesení odvolacího soudu, jež rekurs žalované strany ani nenapadá.

Čís. 9483.

Na základě nevykonatelného platebního výměru okresní nemocenské pojišťovny nelze povolití exekuci k zajištění.

(Rozh. ze dne 27. prosince 1929, R I 960/29.)

Soud první stolice povolil zajišťovací exekuci na základě nevykonatelného platebního výměru okresní nemocenské pojišťovny. Rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Tituly, na jejichž základě tato exekuce mohla by býti povolena, jsou v §§ 370 a 371 ex. ř. výčetmo uvedeny. Mezi nimi nejsou však platební výměry okresních nemocenských pojišťoven a mohly by jen v tom případě býti za ně považovány, kdyby zvláštním zákonným ustanovením povaha takovýchto titulů byla jim přiznána. Toho však není, neboť podle § 175 zákona ze dne 8. listopadu 1928, čís. 184 sb. z. a n. lze vymáhatí pojistné soudní exekuci jen na základě vykonatelného platebního výměru, z čehož vyplývá, že jen vykonatelný platební výměr jest exekučním titulem, nikoliv však výměr dosud nevykonatelný. Vymáhající věřitelka dovolává se sice obdoby předpisů o zajištění státních daní a dávek, avšak obdoby použití tu nelze, jelikož jde o předpisy výjimečné a ani citovaný zákon nestaví pojistné na roveň těmto daním a dávkám, ježto v § 173 přiznává sice pojistnému přednostní právo, jež tyto daně a dávky mají v řízení exekučním, avšak nikoliv zákonné právo zástavní. Není tu tedy titulu k povolení zajišťovací exekuce.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Rekursní soud posoudil věc správně po stránce právní a postačí v podstatě poukaz na důvody napadeného usnesení. Vývody dovolacího rekursu neodpovídají dnešnímu právnímu stavu, neboť § 1 ex. ř. byl doplněn zákonem čís. 23/28 v ten rozum, že podle čís. 19 jsou exekučními tituly i platební výměry o pojistném nositelů sociálního pojištění, které jsou podle platných předpisů vykonatelné. Tímto předpisem jest pro sporný případ § 175 zákona čís. 221/24. Nebylo však dosud nikde předepsáno, že na základě nevykonatelných platebních výměrů může býti povolena exekuce k zajištění. V tomto nedostatku výslovného předpisu jest patrná vůle zákonodárcova exekuci takovou dosud nestanovití, a jest proto vyloučena obdoba předpisů týkajících se jiných veřejných dávek.

Čís. 9484.

Rozhodovati o námitkách proti vykonatelnému platebnímu příkazu pojišťovny podle § 175 zákona ze dne 9. října 1924, čís. 221 sb. z. a n., přísluší úřadu politickému.

(Rozh. ze dne 27. prosince 1929, R I 977/29.)

Žalobu dlužníka na vymáhajícího věřitele (zemědělskou nemocenskou pojišťovnu), by byla prohlášena nepřipustnou exekuce vedená na základě platebního rozkazu žalované soudu první stolice k námitce nepřipustnosti pořadu práva odmítl. Rekursní soud zamítl námitku nepřipustnosti pořadu práva. **Důvody:** Žalobce domáhá se žalobou výroku, že exekuce jest neplatnou a bezúčinnou, napadáje opoziční žalobou exekuční titul (platební rozkaz žalované strany z 25. května 1928). Exekučním titulem jest platební výměr nositele sociálního pojištění ve smyslu § 1 čís. 19 ex. ř. (článek IV. čís. 1 zákona ze dne 19. ledna 1928, čís. 23 sb. z. a n.). Podle § 35 ex. ř. jest uplatňovati námitky žalobou u soudu, u něhož povolení exekuce v první stolici bylo navrženo. Výjimku činí jen exekuční tituly podle § 1 čís. 10 a 12 až 14 ex. ř. Platební rozkazy a výkazy o nedoplatcích nemocenských pokladen byly ovšem exekučním titulem ve smyslu § 1 čís. 13 ex. ř., než byl vydán zákon čís. 23 z roku 1928, od té doby však jsou exekučními tituly zvláštního druhu podle § 1 čís. 19 ex. ř. Předpis § 35 druhý odstavec ex. ř. nebyl dosud změněn a jest proto míti za to, že námitky pokud jde o exekuční titul podle § 1 čís. 19 ex. ř., musí býti uplatňovány na soudě a že soud jest povolán rozhodovati o této opoziční žalobě.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Nesporné jest, že exekuce, o kterou jde, byla povolena na základě vykonatelného platebního výměru žalované proti viničnímu statku P., jehož vlastníkem jest žalobce. Tento domáhá se rozsudku, podle něhož má exekuce ta býti prohlášena za neplatnou a neúčinnou a jako taková zrušena, což odůvodnil tvrzením, že pohledávka neměla býti předepsána viničnímu statku a že nepřisluší proti žalobci jako nynějšímu vlastníku statku. Výměr zní na správu viničního statku, žalobce neměl prý proto příčiny podati do něho stížnost, pokud nebyly zabaveny jeho vlastní věci. Podle žalobní prosby domáhá se žalobce neplatnosti, neúčinnosti a zrušení exekuce vedené proti statku P., neuváděje skutečnosti nárok zrušující nebo zastavující, jež nastaly teprve po vzniku exekučního titulu. Žalobce uplatnil jen námitky směřující přímo proti exekučnímu titulu, v tomto případě proti vykonatelnému platebnímu výměru odpovídajícímu náležitostem § 175 zákona čís. 221/24. O takových námitkách nemůže však jednati a rozhodnouti soud (sr. předpisy §§ 175 a 239 zákona čís. 221/24), jenž je oprávněn zkoumati takový exekuční titul jen po stránce formální. Nejde vůbec o žalobu podle § 35 ex. ř., nýbrž o žalobu domáhající se neúčinnosti exekučního titulu proti žalobci, a to z důvodů, o nichž nesmí soud rozhodnouti ani předurčujícím způsobem, ježto rozhodnutí to je výslovně vyhrazeno politickým úřadům.

Čís. 9485.

Zabírání budov nebo jejich částí pro účely veřejné (zákon ze dne 12. srpna 1921, čís. 304 sb. z. a n.).